

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ζωγραφηγήσεις που γεννούν ιστορίες μέσω μουσικής και εικόνας

21.03.2015

Γράφει η Σάντρα Βούλγαρη

Όλα ανεξαιρέτως τα παιδιά μπορούν να συμμετέχουν σε αυτήν τη δημιουργική διαδικασία της ζωγραφηγήσης.

Δεν διδάσκει σε σχολεία, όμως τα τελευταία χρόνια βρίσκεται σχεδόν καθημερινά σ' ένα, για να παρουσιάσει βιωματικά σεμινάρια για παιδιά και εκπαιδευτικούς, καθώς κι έναν πολύ ξεχωριστό τρόπο αφήγησης ιστοριών που εμπνεύστηκε και δημιούργησε η ίδια, τις «Ζωγραφηγήσεις». Όταν οι γραμμές συναντούν τον ρυθμό, τη μουσική και το τραγούδι, για να γίνουν ιστορίες! Αυτό είναι μόνο ένα από τα μυστικά της πολυτάλαντης και βραβευμένης εικονογράφου, συγγραφέως και μουσικού Λήδας Βαρβαρούση, η οποία είναι προτεινόμενη για το βραβείο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν 2016, στην κατηγορία της εικονογράφησης.

Την ώρα που αφηγείται το παραμύθι, η Βαρβαρούση ταυτόχρονα ζωγραφίζει σε μεγάλη επιφάνεια και παίζει ρόλους μαζί με τα σχέδια που φτιάχνει. Τα παιδιά δεν είναι απλώς θεατές, αλλά επιπλέον συμμετέχουν ενεργά στην αφήγηση και αυτόματα αυτά που της λένε τα εντάσσει στην ιστορία ζωγραφίζοντας. Το τραγούδι έχει και αυτό τον χώρο του, καθώς στη διάρκεια της αφήγησης η Λήδα Βαρβαρούση, η οποία είναι μονωδός στην τάξη της Rossitza Troeva, τραγουδάει μέρη από άριες της όπερας σχετικές με το θέμα που αφηγείται.

«Η ιδέα της ζωγραφηγήσης ήταν να γίνει κάτι νεωτεριστικό στον τρόπο αφήγησης που να συμμετέχει δυναμικά η εικόνα» λέει η Λήδα Βαρβαρούση, σε συνομιλία της με την «Κ», και εξηγεί ότι «η αμεσότητα της γρήγορης εξέλιξης της εικόνας, κάθε φορά καινούργιας μπροστά στα μάτια των παιδιών, αφυπνίζει τις αισθήσεις και γεννάει έμπνευση. Η ζωγραφηγήση, αναλόγως με τις ηλικίες των παιδιών και τη διάθεσή μας, μετατρέπει την ιστορία σε κάτι νέο».

Το ωραίο σε αυτή την ιδιαίτερη δημιουργική διαδικασία είναι η ενέργεια που δημιουργείται ανάμεσα στα παιδιά και την αφηγήτρια αλλά και η δυνατότητα συμμετοχής όλων των παιδιών, ακόμη και αυτών που δύσκολα συγκεντρώνονται ή που έχουν, για παράδειγμα, πρόβλημα δυσλεξίας.

Η Λήδα Βαρβαρούση, μεταξύ των πολλών που έχει κάνει, είναι και η εικονογράφηση του αναγνωστικού της Α΄ Δημοτικού «Η γλώσσα μου» (2006) και του λεξικού των Α΄ και Β΄

Δημοτικού. Ενάντια στα αντιφατικά σχόλια για τη λειτουργικότητα των σημερινών σχολικών βιβλίων, εκείνη παραμένει αισιόδοξη και τονίζει τη σημασία των εικόνων που κυριαρχούν: «Πιστεύω ότι οι ομάδες των δασκάλων που τα δημιουργούν (συγκεκριμένα μιλάμε για τα βιβλία πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης) είναι αξιόλογες και προσωπικά τα βιβλία μο θυμίζουν εκείνα των ξένων γλωσσών που είχα όταν ήμουν μικρότερη και μάθαινα πολύ γρήγορα από αυτά, επειδή με βοηθούσαν οι εικόνες τους».

Η Λήδα Βαρβαρούση είναι χαρούμενη για την έκδοση του νέου της βιβλίου «Ένα πουλί στην... πρίζα» (εκδ. Παπαδόπουλος, σειρά «Τρελοδαγκωνίτσες»), με θέμα τη λανθασμένη προσέγγιση και χρήση της τεχνολογίας που μπορεί, όπως λέει, «να σε απομονώσει και να σε εγκλωβίσει και αντί να τη χειρίζεσαι να σε χειρίζεται».

Τη ρωτάω να μου πει από την εμπειρία ετών της με τα παιδιά μια συμβουλή, κάτι που πιστεύει σημαντικό στο μέγαλωμα, στην εκπαίδευσή τους. «Να τα ακούμε» μου απαντάει. «Να ακούμε αυτά που έχουν να μας πουν και όχι αυτά που θέλουμε να ακούσουμε. Ζούμε σε μια εποχή που ο χρόνος τρέχει γρήγορα κι εμείς μοιάζουμε πολλές φορές με τον σκύλο που κυνηγάει την ουρά του. Τα παιδιά χρειάζονται να νιώσουν συναισθήματα, να ξέρουν ότι είμαστε δίπλα τους, κοντά τους, σύντροφοί τους, όχι μόνο τροφοί τους. Να ασχοληθούμε μαζί τους μέσα από το δικό τους πρίσμα, μέσα από τον δικό τους κόσμο».

Ποια είναι

Η Λήδα Βαρβαρούση έγινε πολύ γνωστή από τη σειρά της «Τρελοδαγκωνίτσες», που γράφει και εικονογραφεί, επίσης για την εικονογράφηση των βιβλίων του «Τριγωνοψαρούλη» και του «Μάικ ο Φασολάκης». Έχει γράψει δεκαπέντε βιβλία και εικονογραφήσει περίπου διακόσια, αρκετά από τα οποία κυκλοφορούν σε πολλές χώρες. Το 2006, τιμήθηκε με το πρώτο διεθνές βραβείο εικονογράφησης από το Southeast Europe Children Literature Center, για το βιβλίο της «Ένα σκουλήκι με φτερά».

<http://www.kathimerini.gr/808194/article/proswpa/proskhnio/zwgrafhghseis-poy-gennoyn-istories-mesw-moysikhs-kai-eikonas>